

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

05 – 11.11.2024
faberllull | olot

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

DIMARTS 5

17:00 H

Introducció de Marcelo Expósito i Pere Almeda. Breu ronda de presentació general.

Democràcia en risc: el perquè d'aquesta trobada pel que fa a la situació política i cultural global. Quins nous sistemes de deliberació i articulació? Quins nous modes d'acció? Repàs general al pla de treball i condicions de la residència. Breu ronda de presentació de les persones convidades.

El comissari de l'estada, Marcelo Expósito, i el director de l'Institut Ramon Llull, Pere Almeda, dinamitzaran les converses previstes al programa.

18:00 H

Narratives de la mentida i la veritat en l'esfera pública. Luis Ignacio García

És la situació argentina un laboratori global de les guerres culturals? N'hi ha prou amb intentar restituir la veritat en una esfera pública contaminada per les *fake news*? Quin paper té la violència discursiva i el llenguatge de l'odi en la conformació d'una esfera pública tenyida per la manca d'empatia i caracteritzada pel sadisme a les relacions socials? Com interactua la cultura en la revelació o com a antídote de la mentida?

19.00 H

Moviments socials, cicles electorals i cultura política: Rafael Heiber

La complexitat regional llatinoamericana i de l'Orient Mitjà com a escenaris de reconfiguració geopolítica global. Quin seria el paper d'una cultura progressista en relació amb aquests escenaris? Anàlisi de Common Action Forum com a prototip d'organització adreçada a la construcció d'una cultura política internacional davant de les crisis geopolítiques globals.

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

DIMECRES 6

11:00 H

Deliberació pública i degeneració comunicativa. Bani Brusadin

Es podria afirmar que algunes experimentacions comunicatives que fa dècades van ser ideades per les contracultures o els moviments socials crítics, han passat a ser explotades massivament per l'extrema dreta degradant els mecanismes de deliberació de l'esfera pública democràtica? Com es podria operar actualment en una esfera pública esclatada per l'hegemonia de les xarxes socials caracteritzades per la tirania de l'algorisme i la devaluació de la cultura de la deliberació pública?

12:00 H

Violències estructurals, fallida dels valors europeus i xarxes de resiliència. Hibai Arbide

El creixement del racisme i la xenofòbia a les societats europees constitueix un retrocés dels valors democràtics europeus o està arrelat en problemes estructurals de la visió eurocèntrica? Quan la confrontació social creix en el caldo de cultiu dels conflictes per raons d'origen cultural, hi ha experiències que estiguin reconstruint els vincles socials en termes de solidaritat i reconeixement mutu? Quin seria l'aspecte d'una societat posterior a la crisi, més enllà de la xenofòbia però també del fracàs del multiculturalisme?

13:00 H

Per una crítica de la cultura punitivista. Eduardo Santos

Com si la matriu de les xarxes socials hagués esdevingut la nova condició estructural general de les democràcies, la cultura del punitivisme s'estén pels espais de l'antiga esfera pública deliberativa i de les institucions democràtiques, reduint els principis de justícia, reparació i rehabilitació social a l'execució de penes i càstigs. Com podríem reformular actualment la noció de justícia com a "llei del més feble" (proposta pel jurista garantista italià Luigi Ferrajoli) evitant la restauració cultural del dret com a llei del més fort? En què beneficia al canvi democràtic l'expansió d'una cultura punitiva? De quina manera la utilització de la justícia s'està convertint en un instrument fraudulent de la batalla política a les societats tensionades per la crisi de les institucions democràtiques?

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

18.00 H

Subversió i creació de nous imaginaris: Acte públic a l'Espai Cràter d'Olot amb **Laura Llevadot, Bani Brusadin i Roger Bernat.**

Dinamitzat per **Marcelo Expósito i Pere Almeda.**

Una part important de la cultura crítica de la modernitat ha estat basada en la idea que la democràcia es fonamenta en la subversió dels aspectes injustos d'un ordre instituit, els conflictes resultants dels quals es canalitzarien a través d'una ampliació dels drets i les polítiques de reconeixement i redistribució dels béns socials. És avui en dia aquest tipus de subversió un mecanisme inevitablement que condueix a la regeneració democràtica? Què passa quan la subversió de la democràcia en crisi comporta potencialment a reivindicacions de més autoritarisme? Quines formes de subversions han estat capturades per l'autoritarisme i han deixat de funcionar i quines caldria explorar en la creació de noves alternatives a l'esdevenir autoritari de la crisi neoliberal?

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

DIJOUS 7

11:00 H

Cultures d'activació i resistència. Pau Llonch

Com s'activen avui en dia les pràctiques culturals de radicalització democràtica? És suficient amb "resistir"? Com comunicar amb "èxit" als nous espais de socialització cultural i política? Quin seria ara per ara un nou tipus de cultura popular en la societat de les xarxes socials i la fragmentació de les comunitats? Com en altres casos d'aquesta trobada, aquesta sessió sortirà de les pràctiques concretes de la persona convidada.

12:00 H

Aquest feminisme que no és un de sol. Laura Llevadot

Des dels esclats d'ocupació de l'espai públic que es van produir a nombroses parts del món al voltant de 2017-2018, es parla convencionalment d'una nova onada internacional feminista, que ha intersecat de diverses maneres amb els nous moviments antiracistes i anticolonials, ecosocials o crítics amb l'hegemonia del neoliberalisme. Al mateix temps (o potser per això?), els canvis culturals impulsats pels feminismes es troben actualment a la diana. Podríem elaborar un balanç de situació diferent d'aquelles veus que fins i tot des del camp progressista reclamen als feminismes expressar-se en una llengua més gradualista, per suposadament no provocar reaccions patriarcals o autoritàries?

17:00 H

Contrahegemonia a les institucions culturals. Manuel Borja-Villel

En què consisteix allò que actualment s'anomena de manera general guerres culturals? Quines configuracions s'adopten al camp de les institucions culturals? De quina manera van més enllà de la cultura restringida a un camp social, institucional i professional específic? Quina mena de polítiques de gestió són necessàries avui com a resposta, perquè les institucions de la cultura compleixin un paper d'ampliació democràtica?

18:00 H

Xarxes de recerca acadèmica i noves aliances. Pablo Vommaro (on line)

El que el sentit comú entén com a activitat intel·lectual en el camp acadèmic, de quina manera s'ha vist afectat simultàniament pel seu anquilosament històric i pel buidatge neoliberal de les polítiques públiques, també en els àmbits de l'educació superior i la investigació especialitzada? Quin paper tenen, a l'hora d'afrontar aquests processos negatius, les xarxes de recerca acadèmica que pensen críticament tant el món actual com a elles mateixes? El cas específic del Consell Latinoamericà de Ciències Socials (CLACSO).

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

DIVENDRES 8

11:30 H

Seminari al CCCB Barcelona.

Ronda de presentació general i sessió col·lectiva de treball.

18:00 H

Democràcia en risc. Cultura i barbàrie. Acte públic al CCCB de Barcelona.

Si com Walter Benjamin va afirmar de manera molt citada, “no hi ha document de cultura que no sigui alhora de barbàrie”, sota quines formes actuals es manifestaria de manera més ostensible aquesta tensió entre una democràcia en crisi que hem de defensar i la necessària crítica als seus mecanismes històrics d'exclusió i fins i tot de violència? Com conviure amb la complexitat actual de la cultura (entesa com els codis de convivència que articulen una societat) i lluitar des de les pràctiques culturals (enteses com un camp d'actuació específic) per a la construcció d'escenaris de radicalització democràtica que vinguin després d'aquesta crisi epocal, d'aquest temps aguatat pels autoritarismes i les seves violències?

La jornada al CCCB consistirà en una tarda dividida en dos escenaris successius de conversa pública, amb fila 0 d'algunes persones, col·lectius i organitzacions de la ciutat de Barcelona i el seu entorn.

Les fronteres ens segueixen travessant. Daniela Ortiz i Hibai Arbide en conversa amb Marcelo Expósito i Pere Almeda

Un dels símptomes més grans de la crisi sistèmica que travessem a escala global, són els conflictes que deriven dels límits que imposen les fronteres. Les fronteres dibuixen i defineixen un imaginari de por, exclusió i racisme. No obstant, la història de les comunitats humanes s'ha caracteritzat per la seva transformació a través de moviments migratoris que ens han redefinit constantment com a societat. Com desplaçar i subvertir l'imaginari dominant de la frontera com a profilaxi enmig de les dinàmiques autoritàries actuals? Com transformar les dinàmiques de conformació d'identitats basades en el sistema seguretat-privilegi-crueltat per altres basades en un sistema de solidaritat-cooperació-drets? Tractarem aquestes qüestions no tant de manera especulativa o genèrica, sinó més aviat mitjançant la tasca periodística, comunicativa, creativa i activista de les persones que conformen aquesta taula de conversa.

Una democràcia de les diferències. Pastora Filigrana, Florencia Montes Páez i Núria Güell en conversa amb Marcelo Expósito i Pere Almeda

Les experiències dels subjectes que històricament han estat marginats, exclosos i fins i tot violentats i fets desaparèixer per les dinàmiques de la modernització capitalista, patriarcal i colonial, serien avui dia el punt de partida per reconstruir una cultura democràtica basada en la diferència? I si fos així, com s'articula un comú que superi la mera divisió o fragmentació identitària? Ho discutirem a través de les pràctiques dutes a terme per les persones que conformen aquesta taula, en els camps legislatiu, sindical, cultural i activista.

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

DISSABTE 9

12:00 H

Mutacions culturals a la crisi sistèmica. Jaime Vindel

El camp cultural ha estat durant tota la modernitat un espai paradoxal: autoritzat com un territori expert a l'hora de pensar la complexitat social, ha estat també al llarg de la història un complex dispositiu de normalització i disciplinament, i més recentment, durant el neoliberalisme, un dels escenaris principals de l'especulació financera. Com afecta la configuració del camp cultural a la crisi sistèmica global? I en aquest sentit, quines serien algunes noves ecologies polítiques del camp cultural?

13:00 H

Governances i canvis culturals. Giorgio Jackson

Almenys des de l'aparició de la nova esquerra a la dècada de 1950, es va popularitzar la idea (inspirada per Antonio Gramsci) que els canvis radicals en la governança política es prefiguraven en primer lloc com a transformacions culturals dels sentits comuns que organitzen una societat. Quins van ser els canvis culturals dels que van sorgir internacionalment al voltant del 2011 mobilitzacions ciutadanes com la del moviment estudiantil xilè? I quin tipus de modificacions dels sentits comuns cal imprimir actualment, al si de la crisi sistèmica global, per construir una nova cultura del comú que ens permeti construir escenaris postneoliberals més - i no menys - democràtics?

17:00 H

Nous i vells negacionismes. Paula Kuffer

Una part important de la dificultat per organitzar escenaris posteriors a la crisi global basats en la reconstrucció de sistemes de creences compartits, sembla que rau en la multiplicació de negacionismes i teories conspiratòries. Quina és la relació dels nous negacionismes amb la gran matriu històrica del negacionisme davant de l'Holocaust? I de quina manera les noves formes de xenofòbia i negacionisme de la humanitat de l'altre es relacionen amb les matrius antisemites i islamòfobes de les cultures hegemòniques a la història europea?

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

18:00 H

Palestina com a paradigma de guerra global. Olga Rodríguez

Per quin motiu i de quina manera Palestina s'ha convertit no només en un epicentre de l'agenda política internacional, sinó també en un símptoma de la crisi geopolítica global? Quines són les conformacions culturals que estan adquirint els alineaments al voltant de l'actual violència desfermada sobre Gaza? I de manera més concreta, quin és l'impacte que aquest escenari està tenint en el pols entre autoritarisme i cultura democràtica que estem vivint de manera general a les nostres societats?

19:00 H

Les pràctiques artístiques com a cooperació social. Núria Güell

En contra de la idea d'autonomia de l'art com una pràctica social elitista, escindida del conjunt de les esferes socials, és llarga la tradició crítica, al si de la pròpia modernitat, que busca difuminar les demarcacions entre art, vida, societat i política. Però quan el neoliberalisme ha aprofundit en l'explotació de les capacitats creatives de l'ésser humà, de quines maneres es pot posar encara la invenció al servei de la transformació social? I més concretament, quan el neoliberalisme ha dissolt els llaços socials, i els nous autoritarismes que sorgeixen en aquesta crisi d'època busquen construir un "nosaltres" homogeneïtzador i excloent, com poden operar les pràctiques artístiques cooperatives d'orientació emancipadora?

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

DIUMENGE 10

11:00 H

Cultures en conflicte de la crisi geopolítica global. Daniela Ortiz

Els conflictes polítics per les hegemonies en la configuració geopolítica global adopten moltes vegades la forma de lluites al voltant de les hegemonies culturals. D'aquesta manera, com es poden posar actualment en acció pràctiques artístiques que no intervinguin de manera merament simbòlica o testimonial en el marc internacional del que històricament es van anomenar lluites antiimperialistes?

12:00 H

Violències a peu de carrer a la crisi neoliberal. Florencia Montes Paez

El neoliberalisme no ha consistit només en un cicle històric de govern de l'economia, sinó també en allò que Michel Foucault anomenava un "govern de les ànimes", a través del qual, en les formes més extremes, l'economia ha dictat els diferents valors de les vides diverses. A l'actual crisi, quines formes adopten les violències sobre les vides a peu de carrer? I com s'organitza el sosteniment de la vida mitjançant una cultura de cooperació entre subjectivitats diferents?

17:00 H

Nous conflictes del treball i xarxes de justícia global. Valery Alzaga

La governança neoliberal de l'economia ha aprofundit en allò que s'ha visualitzat sovint com un desmantellament de la cadena de muntatge fordista per expandir-la després a una organització global de l'economia, on les diferents forces de treball han experimentat una crisi de les cultures de classe, també impactades per la precarització laboral i existencial. Quines han estat algunes de les experimentacions de reorganització sindical que han intentat reconstruir una cultura de la cooperació social a través del treball? I aquestes experiències són prolongables en l'actual crisi global del neoliberalisme?

18:00 H

Sindicalismes migrants, racialitzats i feministes. Pastora Filigrana

Les dones, les persones migrants, els subjectes racialitzats... són algunes de les figures centrals a les mutacions del treball que s'han experimentat durant el llarg cicle neoliberal i actualment en la seva crisi global. Quines han estat algunes de les maneres d'organitzar la defensa dels seus drets per fora de la cultura i de les identitats hegemòniques? Amb quins resultats? Quin és l'estat actual d'aquestes experiències més o menys recents?

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

ELS RESIDENTS

Luis Ignacio García

Luis Ignacio García és doctor en Filosofia, investigador del CONICET argentí i professor a la Universitat Nacional de Còrdova (Argentina). Està especialitzat en les relacions entre imatge, memòria i política —fonamentalment a partir de pensadors com Walter Benjamin, Ernst Bloch, Bertolt Brecht i Oscar del Barco— en llibres com *La comunidad en montaje. Imaginación política y postdictadura* (2018). Actualment és un dels millors intèrprets de l'impacte que les noves dretes radicals tenen sobre la situació política argentina.

Rafael Heiber

Rafael Heiber resideix principalment entre Brasil i Madrid. És doctor en sociologia i cofundador i vicepresident del Common Action Forum (CAF), una organització que teixeix xarxes internacionals per impulsar agendes polítiques progressistes, fonamentalment entre Europa, Amèrica Llatina i Orient Mitjà. El CAF ha prestat principal atenció a les tensions entre autoritarisme i nous processos populars i progressistes a Llatinoamèrica, així com al conflicte a Palestina.

Bani Brusadin

Bani Brusadin, nascut a Itàlia, és comissari, docent i investigador. Fundador de The Influencers, festival sobre art no convencional, guerrilla de la comunicació i entreteniment radical (2004-2019), originalment coproduït pel CCCB Barcelona, que va ser pioner en l'anàlisi de fenòmens que avui dia se'ns apareixen com a centrals en la política neoliberal, la crisi sistèmica i la comunicació de masses. En aquest mateix sentit, el 2018 va codirigir el congrés acadèmic internacional Interface Politics - After Post Truth, organitzat per l'escola universitària de disseny BAU (Barcelona).

Hibai Arbide

Hibai Arbide és un periodista basc durant molts anys establert a Barcelona i resident des de fa més d'una dècada a Atenes. Participant en moviments socials autònoms des de la dècada de 1990, com per exemple en el moviment antiglobalització i les xarxes contra les polítiques frontereres de la Unió Europea, actualment n'és membre del col·lectiu de comunicació Muzungu Producciones amb qui ha cobert durant els darrers anys les crisis migratòries i de fronteres al sud-est europeu.

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

Eduardo Santos

Eduardo Santos és llicenciat en dret i expert en mediació i orientació familiar. Ha participat en processos de mediació entre víctimes i exmembres d'ETA entre els anys 2010 i 2014. És coautor de la redacció del protocol per a la posada en marxa de la mediació penal a jutjats i tribunals de Pamplona. A més, també exerceix de professor associat de l'àrea de dret penal de la Universitat de Navarra.

Laura Llevadot

Laura Llevadot és professora de filosofia contemporània a la Universitat de Barcelona. Va ser impulsora de Barcelona Pienso, i el seu treball assagístic dels darrers anys està basat en el que anomena pensament postfundacional, influït pel postestructuralisme francès, especialment la filosofia deconstructiva de Jacques Derrida, i sempre en diàleg amb el pensament i la pràctica política dels feminismes contemporanis. És autora del llibre *Mi herida existía antes que yo: feminismo y crítica de la diferencia sexual* (2022).

Roger Bernat

Roger Bernat, amb formació d'arquitecte però esdevingut dramaturg, és una de les figures més destacades de l'escena teatral catalana contemporània. Preocupat especialment pel problema de la incidència sociopolítica del teatre, el seu treball busca habitualment trencar l'aïllament del públic ja convençut, així com transformar els formats i espais on habitualment l'experimentació teatral es reclou. Va participar amb *The Place of the Thing* a la Documenta 14 (Kassel).

Pau Llonch

Pau Llonch és economista marxista, membre del Seminari d'Economia Crítica Taifa (Barcelona), actiu a l'àmbit de l'economia popular, a més d'agitador cultural i activista participant en moviments socials com la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH). Impulsor de la cooperativa educativa Versembrant SCCL, en la seva feina com a educador fa ús del rap i de les músiques urbanes contemporànies com a eines de formació en llengua catalana i de consciència crítica juvenil.

Manuel Borja-Villel

Manuel Borja-Villel és historiador d'art, format a les universitats de València, Yale i Nova York. Des de principis dels anys 90, ha dirigit successivament la Fundació Tàpies i el MACBA de Barcelona, així com el Museu Reina Sofia de Madrid, convertint-se al llarg de la seva trajectòria en un dels directors de museus més reconeguts internacionalment, rebent el 2023 el Premi Bard College a l'excel·lència curatorial. És autor de *Campos magnéticos. Escritos de arte y política* (2020) i, amb Marcelo Expósito, *Conversaciones con Manuel Borja-Villel* (2015).

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

Pablo Vommaro

Pablo Vommaro és doctor en Ciències Socials i docent i investigador de la Universitat de Buenos Aires (UBA) i del CONICET argentí. Actualment exerceix com a secretari acadèmic del Consell Llatinoamericà de Ciències Socials (CLACSO), una xarxa internacional i no governamental fundada el 1967 que actualment reuneix gairebé un miler de centres de recerca i programes de postgrau, amb especial interès en el foment de les polítiques de transformació a Amèrica Llatina i el Carib.

Pastora Filigrana

Pastora Filigrana és advocada laboralista, sindicalista i activista feminista i pels drets del poble gitano. La seva figura va tenir gran presència mediàtica com a defensora de les lluites de les treballadores marroquines de maduixes a Huelva el 2019, i ha tingut gran influència la publicació del seu llibre *El pueblo gitano contra el sistema-mundo* (2020).

Florencia Montes Páez

Florencia Montes Páez és politòloga i especialista en filosofia política. El 2011, va fundar a Buenos Aires No Tan Distintes – Mujeres y disidencias en situación de calle, on sosté els projectes de cases col·lectives, la formació en acompanyaments transfeministes, integrals i populars i l'espai de memòria, reparació i justícia. Entre el 2015 i el 2018, es va fer càrrec de la gestió de Frida, el primer centre d'integració d'Argentina per a dones cis, persones trans, transvestits i lesbianes en situació de carrer. És autora del llibre *Acompañar es político. Ensayo transfeminista sobre la situación de calle* (2024).

Núria Güell

Núria Güell és una artista visual i de performance gironina, reconeguda internacionalment pels seus treballs relacionats amb el funcionament dels sistemes de poder, que no es limita a criticar o representar, sinó a l'interior dels quals situa sempre la seva pràctica, generant alhora gestos distorsionadors i construcció de formes alternatives d'organització, de subjectivitat o de relacionalitat.

Daniela Ortiz

Els seus projectes i investigacions recents aborden el sistema de control migratori Europeu, el vincle amb el colonialisme i els mecanismes legals creats per les institucions europees per poder exercir violència contra les poblacions migrants i racialitzades. Alhora, ha desenvolupat diversos projectes sobre la classe alta peruana i la seva relació d'exploació amb les treballadores domèstiques. Recentment el seu fer artístic ha tornat a centrar-se en allò visual i manual fent treballs en ceràmica, collage, dibuix i formats com ara llibres per a nens.

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

Jaime Vindel

Jaime Vindel és doctor en Història de l'Art i investigador del CSIC. Els seus treballs incorporen la crítica del model de producció fòssil i les idees polítiques dels moviments per la justícia climàtica a la teoria de l'art i la crítica de l'art contemporani. Com és el cas dels seus llibres *Estética fósil*, publicat pel MACBA i Arcàdia Editorial a Barcelona, i *Cultura fósil. Arte, cultura y política entre la Revolución industrial y el calentamiento global* (2023).

Giorgio Jackson

Giorgio Jackson és enginyer industrial i polític xilè, actualment resideix a Barcelona. Va ser un dels líders més destacats del moviment estudiantil xilè del 2011, formant part de les organitzacions polítiques que, sorgides d'aquell moviment, van impulsar un salt a les institucions parlamentàries i de govern al seu país, arribant a ser ministre Secretari General de la Presidència i ministre de Desenvolupament Social i Família. És autor de *Copia o muerte* (2019), un assaig sobre el problema de les patents i els drets d'autor, escrit des d'una perspectiva de defensa dels béns comuns.

Paula Kuffer

Paula Kuffer, professora de filosofia a la Universitat de Saragossa i anteriorment a la Universitat de Barcelona, nascuda i resident a Barcelona, ha estat investigadora a Buenos Aires i Berlín. Doctora en Filosofia amb una tesi al voltant de la figura del testimoni i la representació de la història a Walter Benjamin i W.G. Sebald, escriu habitualment i imparteix conferències sobre les qüestions associades a la memòria històrica ("Una fecha es un espectro. En el Día de la Víctimas del Holocausto de 2024", 21/1/2024).

Olga Rodríguez

Olga Rodríguez està reconeguda com una de les periodistes espanyoles millor coneixedores de la situació a l'Orient Mitjà, havent cobert conflictes al Líban, Afganistan, Iraq, Territoris Ocupats Palestins, Israel o Iemen. Va estar allotjada a l'Hotel Palestina de Bagdad, des d'on va presenciar l'atac nord-americà que va acabar amb la vida del cambra espanyol José Couso i del periodista ucraïnès Taras Protsyuk. En els darrers mesos, des d'*EIDiario.es* i altres mitjans de comunicació, cobreix intensivament de manera molt crítica la violència exercida per l'exèrcit israelià sobre els territoris palestins.

Valery Alzaga

Valery Alzaga, mexicana d'origen, és organitzadora pels drets de les persones migrants i treballadores en el marc de la precarització laboral i la descentralització productiva de la globalització. A aquest treball ha dedicat més de 20 anys d'activisme, formant part de campanyes i organitzacions com Justice for Janitors, Colorado Immigrant Rights Coalition, Change to Win European Organising Centre i, actualment, Global Labor Justice, de la qual exerceix com a vicepresidenta.

DEMOCRÀCIA EN RISC. CULTURA I BARBÀRIE

5 – 11.11.2024 faberllull | olot

Edi Pou

Edi Pou és músic, periodista i activista cultural. Guardonat amb el Premi Ciutat de Barcelona en 3 ocasions. Coordina el segell independent Gandula, és membre del col·lectiu autogestionat Atzavara i peça activa de la xarxa de col·lectius Do-It-Yourself d'Europa.

Beatrice Simoncini

Beatrice Simoncini Amado és artista multidisciplinària. El seu treball s'articula entorn de l'estudi del llenguatge com a dispositiu de producció del món social. Se serveix de diferents mitjans que atenen la dimensió filosòfica i política present en la pràctica artística, a fi de plantejar interrogants sobre les estructures discursives que generen allò real.

Marcelo Expósito

Marcelo Expósito, artista, docent i crític cultural, va ser cofundador i durant molts anys membre estable del claustre docent del Programa d'Estudis Independents del MACBA. El seu treball, que s'exposa regularment a països d'Europa i Amèrica Llatina, està generalment relacionat amb qüestions de memòria històrica i la crítica del neoliberalisme. Participa en moviments socials per la radicalització democràtica des de la dècada de 1990, va ser Secretari del Congrés dels Diputats i diputat a les Corts Generals espanyoles.

Pere Almeda

Pere Almeda i Samaranch és el director de l'Institut Ramon Llull. Ha estat director del Centre d'Estudis de Temes Contemporanis de la Generalitat de Catalunya i de la revista IDEES. És professor associat de Ciència Política a la Universitat de Barcelona. Ha treballat i col·laborat en diverses institucions com ara el Parlament de Catalunya, amb diversos departaments del Govern de la Generalitat, el Parlament Europeu o el Departament d'Afers Polítics de la Secretaria General de Nacions Unides.